

ЛІСОВА ШКОЛА

У чарівній гірській околиці, в гантерських горах відбувався пластовий табір "Лісова школа". Вона була цілком відокремлена від інших виховних пластових улаштувань того роду. Уже сама назва вказує на ціль того тaborу-школи.

"Лісова школа" застосовує зовсім новий підхід до виховної праці. Інші роди пластової діяльності обмежуються до виховання тільки на пластових сходинах, і з тієї причини у пластовому вихованні можна зауважити багато недотягнень. Беручи це до уваги, "Лісова школа" застосувала нову методу в переведенні вишкільної програми. Вишкіл у таборі вона поширює на навчання дальшого матеріалу самостійно по домах, а завершує його практично в терені. Цим способом цей експеримент підвищує пластове виховання.

"Лісова школа" має за ціль підготувати юнацьких виховників, щоб вони могли застосувати найновіші способи пластового навчання до модерного виховання юнацтва.

Виховник, який успішно закінчив "Лісову школу", перевищує своїх передників, але також і відчуває відповідальність, яка в'язеться з тим, що він стоїть на вищому рівні. Це можна назвати реформою дотеперішньої пластової діяльності. Реформа ця виявилася конечною, щоб пристосувати Пласт до відносин серед чужого оточення, яке має великий вплив на українську молодь на чужині, і тим протидіяти всім проявам небажаного шкідливого впливу.

Пл. розв. Андрій Сагатий

Табори юнаків західної Канади відбулися останнього літа в лагідній горбоватій околиці Українського Парку біля Саскатуну від 2 до 17 липня 1965 р.

Як тільки приїхали учасники, тобто — підготовчі курені юнаків з Едмонтону та Саскатуну та 7-ий курінь ім. Святослава Завойовника з Вінніпегу, усі взялися до праці і не забаром уже стояли шатра. За кілька днів після важкої праці стояла також брама, морська щогла (яка виглядала дуже дивно, але гарно серед широкого саскачеванського степу) та пліт довкола тaborу.

Після скінчення цієї початкової праці, почалися заплановані заняття. Поодинокі курені вирушили на мандрівки у близькі околиці тaborу. Майже кожного дня учасники тaborу займалися різними родами спорту, такими, як от — водне полю, копаний м'яч та футбол. Юнаки дуже добре вивчили впоряд та були підготовлені до здавання пластових проб.

Після загартування на малих прогулках, цілий табір вибрався на двадцяту мандрівку до оселі Пайк Лейк в околиці тaborу. У ночі відбувся алярм і цікава теренова гра. Прогулянка дуже добре вдалася.

У часі тaborу припало свято Івана Купала. Хлопці були гостями на вогнищі тaborу юначок "Зелене Верхів'я", який також відбувався в Українському Парку. Під час вогнища юнаки лапали вінки на воді та перескачували через вогонь. Приємні при з юначками скінчили цей гарний вечір.

Під час тaborу комендант вів точкування, вислідами якого можна було порівняти курені, гуртки та поодиноких юнаків щодо іхньої пластової постави. Найкращий був 7-ий курінь ім. Святослава Завойовника з Вінніпегу, а найкращим гуртком був гурток "Пантери" із Саскатуну. Особливо відзначилися своєю пластовою поставою пластуни-учасники Ярема Шулякевич та Орест Чумак з Вінніпегу.

Час на тaborі хутко минув і 17 липня тaborовики вернулися до Сас-

З ліва комендант тaborу пл. сен. Роман Копач. З права бунчужний ст. пл. Юрій Котович.

Вид тaborу з недалекої гори.

Юнаки реалізують тaborове гасло: "Киньмо у пропаст безділля".

катуну, де відбувся для них дуже дбalo підготовлений бенкет і цікавий концерт.

Як згадаю тепер табір, то виринають спомини приємних вечорів з друзями, гарного співу юначок та чару прекрасної природи канадських степів. Ці спомини, я думаю, залишаються в усіх учасників тaborу на ціле життя.

Пл. роз. Петро Срібняк
гурток "Вовк" 7 кур. УПЮ-ків
ім. Святослава Завойовника, Вінніпег